UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

O ante P

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Onuſtus dr cui onus ipz honori ē: vt ſi qs ſpolia ō hoſtib⁹ ferat

O ante P

Opacus.a.um.pe.pro.qȯ eſt vmbroſum. Uirg. ⁊ fontes ſacros frigus captabis opacum.

Opaco.as.pe.p.obūbro cooperio obſcuro. Idē li.ij.ge. Nūc alte frōdes ⁊ ramu matriſ opacāt. Col.li.vj. Cū plerūqz dicti ſyderis tpe q̄dā partes eius regiōis ſic ifeſtent euro vt niſi teguminib⁹ vites opacent veluti halitu flāmeo fructus vrat.

Opera.ę.actio eſt ⁊ labor ⁊ induſtria operantis ſeu opatio pro mercede ſumpta. Ci.lib.offi. Nō male pcipiūt qui ſeruis vti iubēt vt mercenarijs iuſta pbēda operā exigēdā.i. laborem ⁊ opationē corporis. Operas quoqz perſonas dicimus q̄ aliquid faciūt: ſicut cuſtodia que cuſtodit. Ci. p Flac. Opera faceſſant. ſeruitia ſileant. Opus vo finis fructuſqz ope qȯ fabricando factū relinquit. Teren.in heau. vtrūqz cōplexus ē cū ait. Qȯ i ope faciūdo ope cōſumis tue. Uñ opa auctor dicuntur. Et opa taz publica q̄z priuata edificia dñr. Aliqñ tñ opus capit p opa. Uir. Mollibus e ſtratis opera ad fabrilia ſurgit. q̄ſi ad operas Ubi notādū ē q quotiēs nō ad laborem corporis ſz ad laborē animi: ⁊ ad artē induſtriāqz reſpicimus magis op⁹ q̄z opaz dicimus: vt in ope fabrili: in ope ruſtico: in ope faciūdo. Interdū opus ponit p merce vel neceſſario: vt op⁹ ē ęgrotāti medico.i.neceſſari⁹ ē medicus ęgrotanti. Et nihil mihi opus eſt.i.nihil mihi ē neceſſarium. Dicimuſqz opus ē mihi res.huius rei.hāc rē. Apul. Cui eam rez factā opus fuerat. Silr opus eſt mihi hac re. qȯ frequentius vſurpatur. Dicimus quoqz opam do. opam impendo. operā nauo. qȯ eſt ad aliquā rem agēdā incūbo. ⁊ ſtudium laboremqz impendo. Ci. Da opam vt valeas: hinc dedita opa dicimus de induſtria quaſi cura adhibita ⁊ labore impenſo.

Operula diminutiuū ab opa. Apul. Operulas ēt in eam contuli quas adhuc vigennis ſaccariam faciens merebam. Opuſculum diminutiuum ab opus.

Oparius q laborem opando fert. Uñ Caſ. ſcribit operarios parandos eſſe qui laborem ferre poſſint ne minores annorum. xxij. ⁊ ad agriculturam dociles. Grece Ergaſtes dicitur.

Operarius.a.um. quod induſtria atqz opera fit. Ply. Que inter vina operaria numerantur. Et fit ab opera.

Operatorius.a.um. qȯ operat. Amb.li.de paradiſo. Si aſſumptio de ligno ſciētię boni ⁊ mali ita opatoria erat vt bonum ⁊ malū cognoſceret: ſine dubio vbi guſtauit ō ligno pcauit.

Operoſus. qui rebus gerendis opam dat. Cice. Uidetis vt ſenectus nō modo languida nō ſit: verum ēt operoſa. i. q agit et rebus agendis operam dat. Quandoqz paſſiuo dicitur. Oui. Moles operoſa laboret.i.ab aliquo opata eſt. Itez operoſum dicitur quod eſt multe operę: vel vehementis opis. Ply. lib.xviij. Et vicia pingueſcunt arua nec ipſa agricolis operoſa immo ſulco ſata non ſarritur nec ſtercoratur.

Opere pciū: ab opa deducit. ⁊ ſigt fructuoſum ⁊ ad rem pertinens: vel qr decens: vel qr vtile: vel qr glorioſum: vel qr iudicum. Ci. Operę precium erat ludentes intueri. Ply. Id vo audire pretium operę ſit. Iuue. Eſt operę pretium penitus cognoſcere toto quod faciant agitentqz die.

Operor.aris. ab opa ſigt in opere aliquo: faciūdo laboro. Hier. in geñ. Et hō nō erat qui oparetur terram. Interdū. Operari eſt facere ſeu ppetrare: vt odiſti oēs q opantur iniquitatez Item operam dare. Col.li.xiij. Si rebus venereis fuerit operatus vel vir vel fęmina. Item rem diuinā facere ſacrificare Unde ⁊ opatio p ſacrificio. Iuu. Et matutinis opatur feſta lucernis. Plau. Ut iſthęc operatio crimen expiet Recentiores phi operationem pro eo accipiunt quod gręci energian vocant. huius verbi compoſitum eſt cooperior.

Operio.is. operui optuz. ex ob ⁊ pario ſz.b. abijcit. Uñ ⁊ p ſimplex.p. ſcribit ſignificatqz tego claudo q̄ſi i oppoſituz pario. Prop. Atqz inulipellis totos opibat amantes. Plau. in cap. Operata q fuere aperta ſūt patēt. pſtigię omnis res palā eſt.

Operior.iris. optus depo. vt experior exptus q̄z q̄z expior commune habeat. Ter. i phor. Si nō tum dedero vnaz pręterea horā ne optus ſies. Diom. tamē docet nō habere ſed vſurpare poteſtatē ⁊ p duplex. pp. ſcribi debere ait Torte. ad differētiā operior paſſiui ab opio quorū pma breuis eſt. ⁊ p vnū. p. ſcribit. Eſt āt opiri expectare. Ter. i phor. Hic ego iterea virūz operibor. Fitqz operior a pario ſicut ſentire videtur. Priſ. q ſic inqt. Sūt alia ex hoc cōpoſita deponētia experior quorū participia exptus ⁊ optus oſtendūt a pario eſſe cōpoſita cuius pticipiū partus ē. Nā pario ⁊ tertię eē ⁊ quartę fuiſſe manifeſtū ē ex eius cōpoſitis. quę in ſupino tertię coniugationi tantū accedūt in alijs omnibus ferme quartę. Quin. ēt ipſum perior vnde peritus a pario ſecundū quartam coniugationem ⁊ ſignificationem quam imitatur eſſe videtur. Peritus tñ a gręco dicitur eſſe ab πεῖρα experientia.

Operto.as. frequētatiuum eſt ab operio: vt inquit feſtus.

Operimentum dicitur quod aliquid tegit.

Opertorium idem quod opimentum: vt illud in. ps. Et velut optorium mutabis eos ⁊ mutabuntur.

Opculū inſtrumētū quo aliqd tegit. Col. li. ix. Sūt q a ſupiore pte foramina ipſis opculis iponant. qȯ fieri nō opz. Nā ſupſiliens auis proluuie ventris cibos ⁊ aquam conſpurcat.

Opculo as. opculo operio. idem li. vltimo Ab eo tempore quo primū dolia opculaueris vſqz ad ęquinoctium vernum ſemel in diebus. xxxvj. vinum curare ſatis eſt.

Opharus fluuius apud cantabros.

Ophis. gręce ſerpens latine dr: Unde ophiophagus.

Ophiophagi. dicti ſunt qui ſerpentes comedunt.

Ophiuchus. ſerptenarius ſiue anguitenēs. quo nomine dictus eſt hercules q anguem manu tenens a ioue in cęlū trāſlat⁹ ſit ὄφις. ⁊ ἔχω. teneo q̄ſi ὀφιοέχος. ⁊ per ſyneresin mutatis. ο. ⁊. ε. in. ου. ὀφιοῦχος. Nec ophiulchos dādū ē. Sunt tñ qui ophiuchū ęſculabium eſſe velint. alij canobōta. Getarū regem. Alij phorbantem triopę theſſorum. regis filium.

Ophiogenes.pe.cor. latine dr ſerpētib⁹ generat⁹ ophigene gñs hoīuz i helleſpōto q̄s crates pgamen⁹ ſcripſit ſpentū ictus tactu ſolitos leuare ⁊ manu ipoſita venena extrahere corpib⁹

Ophiomachus.pe.cor. genus volucris contra ſerpētes pugnātis. De hoc habetur in leuitico. Quidam accipiunt pro lacerta quę cum ſerpentibus pugnat.

Ophites.pe.p. marmoris gen⁹ ſerpētis maculas habētis Luc. li.ix. Quā parius tinctus maculis thebanus ophites. Scribit Ply. ex ophite colūnas eē puas qȯ marmor ſit nigricans variū. dicaturqz capitis dolores ſedare alligare ſerpentū ictus.

Ophiuſa. inſula quę ⁊ Rhodus pp ſerpentium multitudinem ibi exiſtentem quaſi ſerpentaria.

Ophthalmos. latine oculus dr. Uñ ophthalmia oculoruz ęgritudo quaz cęlſus lippitudinē appellat. Negat tñ Jul. pollux eſſe proprium aliquod oculor vitiū ſed i eo verbo ſignificari tradit cauitatē oculorū ex corporis ęgritudine. Hinc triophthalmus lapis q hominis tres oculos ſimul exprimit. Aegopthalmus q oculū caprę hz Monothalmus monoculus.

Opicus.a.um.pe.cor. qȯ ē ſordidū imūdū ⁊ obſcęnū. Nā vt inquit feſtus opicū p oſco ponit. Oſcis eni frequētiſſim⁹ fuit vſus libidinū ſpurcarū. Uñ ⁊ verba impudētia dñr oſcena. Titi. Oſce ⁊ volſce fabulāt. nā latine neſciūt. Ply. li. xxix. ſub catonis pſona ait Barbaros nos vocāt: ⁊ opici appellatione dedecorāt. Iuue. Opicos mures fędus putidoſ dixit. Idē opicę caſtigat amicę. i. q latine loqueret ſz opicę. Fuerūt aūt opici cāpantę ppli qdā a linguarū colluuione dicti. ſiue a ſerpētib⁹ q̄ſi offici in qb⁹ numerabant Baiani cumani puteolani. neapolitani. hę nanqz vrbes opicor fuiſſe dicuntur.

Opifex.pe.cor. ab opa deduci videt. ⁊ artificē atqz opationem ſigt ñ mō rer ſz ēt verbor. Ci.li.v.tuſ. Aduena qdā ignobiliſ verbor artifex inſinuaſſe i antiq phia videt. Uñ ēt coqui et blādarū artiū ſecatores opifices appellāt. Idē. Oēs aūt opifices i turpi ſūt exercitio: hic deū opificē.i. operatorē oīuz rerū dicimus. Ouid. Ille opifex rerū. Cuius opus dr opificiuz Uñ Lact. Opus de opificio hoīs vel dei. iſcripſit. hoc eſt de formatione hoīs. pōt ēt dici opifex quaſi opem ferens.

Opilo: inquit feſtus genus auis eſt.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Oppilo.as.pe.p.ſigt occudo. Lucre.lib.vj. Fluctibus aduerſis oppilare hoſtia cōtra. Cice.in phil. Tabernis oppilatis hinc medici vitiū preclusi fractiqȝ iocinoroſi aliorūqȝ intus viſcerum oppilationē vocant Fit aūt apila quod columnam ſigt

Opilo q̄ſi ouilio q̄ oues cuſtodit. Plau. in aſi.ēt opilio q̄ paſcit mater alienas oues aliquā hȝ peculiarē q̄ ſpem ſolet ſuam.

Opiſtographus.penu. cor. volumē qđ ī tergo ſcriptū eſt. Fit enī ab οπισθεν.opiſten.i.retro.⁊ γραφω ſcribo. Plyn.iunior: Electorū quoqȝ cōmentarios centum ſexaginta reliq̄t opiſtographos quidem ⁊ minutiſſime ſcriptos.

Opiſthotonnon: rigor quo caput ſcaptulis ītēdit τονος ēt rigor đr. Vñ opiſthotonici dicunt q̄ rigore ceruicis inflexibili laborant. Empiſthotonon. qñ mentum pectori annectitur.

Opiter.opiteris vel opitris. dicitur cuius pater auo viuo mortuus eſt.ſic dictus ꝙ obitu patris genitus ſit: aut ꝙ auū poſt patrem habeat ideſt pro patre.

Opedo.is.pe.cor. Vide in dictione pedo

Oppeto.is.pe.co.ex ob.⁊ peto. nō aūt ex os ⁊ peto ſicut putauit Ser. vt ſit quaſi ore terrā peto cū hi q̄ moriuntur nō omnes ore terrā petant. Sigt tñ morior: ſiue necor lȝ plerumqȝ ſine actō ponat cū plenū ſit. Ply.lib.x. Oppetunt non ſenio: non egritudine ſed fame. Virg. Contigit oppetere. Cice. cuȝ actō iunxit.li.de diui. equius eſſe cēſuit maturā oppetere mortē Idē li.ij.tuſ. Veſtras manus peto priuſq̄ȝ oppeto malaȝ peſtem hoſtili manu. Et tūc ſignificat incido ſiue incurro. Proprie tñ oppetere ſignificat ſubire ſeu affectare.

Oppeto īcido īcurro. Pla.atqȝ illa vina viuat ⁊ peſtē oppetat.

Oppidū q̄ȝuis ab ope dāda dicat.ꝙ opis cā menibus cingatur vel ab ope ꝙ opus ſit ad vitē gerendā. Seu ab opibꝰ huius enī rei cā menia cōſtituta: ſunt vt hoīes opes ſuas eo cōferrēt vbi nullū eēt hoſtiū piculū. In verſu tñ p duplex.pp.ſcribi cōſueuit: cū ⁊ ab opponēdo ſe hoſtibꝰ oppidū quidā dici exiſtimēt. Eſt aūt oppidū oīs vrbs pter romā q̄ peculiari nomine vrbs dicta fuit. vt cetera nominent oppida. Vñ apud. Plau. Oppidū ⁊ vrbē indifferēter legimus cū in pſa inquit Eleuſipolim perſe cepere.in arabia plenā bonarū rerū antiquū oppidū. Ser. Sulp. Cū.nūeraſſet vrbes multas poſtea dixit. Que oppida quodā tpe florentiſſima fuere. Dicebatur etiā oppidū locus in circo vnde quadrige emittebantur.

Oppidulum diminutiuū.puum oppidum. Leo papa: Infantia mediatoris dei ⁊ hominum iam vniuerſo declarabatur mūdo cum adhuc exiguo detineretur oppidulo.

Oppidatim aduerbium ſigt per varia oppida.

Oppido aduerbiū ſigt valde multū. Tractus ſermo a colentibꝰ agros q̄ cū interrogarentur quātū meſſiū collecturi eēnt volentes ad ſufficientiam ⁊ multum dicere reſpōdebant. oppido.i.ad ſe.⁊ ad oppidum ſuffecturas. Hinc venit in conſuetudinem. vt de quacūqȝ re loquētes oppido p valde multuȝ ſumat: vt oppido laſſus ſum. Quādoqȝ ponit pro vō vel ſtatim. Plau. Reddidi omne aurȝ oppido. Iungitur aliqñ cum q̄ȝ. ſicut prepoſitio p Gel. Oppido.q̄ȝ libens feci. Ceſar. Quibus rebus oppido q̄ȝ pauci ſub pellibus acquieſcebant.

Oppidanus. q̄ oppidū incolit: ſed oppianus poeta fuit temporibus antonini pij: vnde ait. εσνεα τοι ποντοιο πολυσπερεας τε καλαγγας παντοι ων νεπο λων πλοτον γενος αμφι τρι της εξερεω γαινς υπατον ρκατος αυτωνι νε. Ceſar.li.iij.con. Sub veſper ceſar portas claudi milites ex oppido exire iuſſit nequam noctu oppidani a militibus iniuriam acciperent.

Oppidicus.eius ſignificationis eſſe arbitror cuius oppidanus Gel.lib.ij. Hic ego ad noſtros iuuenes conuertor. Quid inq̄ȝ vos oppidici dicitis mihi?

Opto deſidero. vñ optatiuꝰ modus qm̄ vō ea q̄ optamus eligere ſolemus ⁊ ad habitis ēt pcibus poſtulare factū eſt vt optare ſit frequētes poſtulare ⁊ pcari. Vir. Si q̄d verimēs augurat opto. Itē pro eligere. Ter. Qđ ſi effeceris qđ vis pmiuȝ a me optato. hic optati ellecti ⁊ aſciti in aliquem honeſtuȝ gradum. A quo optiones in turmis decurionum appellate.

Opitulor.pe.cor. adiuuo ſubuenio ab ope. p auxilio ⁊ tollēdo.i. ferēdo. Sal. Sepe maiores nr̄i miſerti plebis romane decretis ſuis ī opie eiꝰ opitulati ſūt. Hic opitulꝰ ⁊ opitulator dicꝰ ē iuppiter. q̄ſi opis lator. Et pprie in rebꝰ dubijs ⁊ malis đr

Opinio.eſt q̄ idoneis firmat auctoribus. Qñqȝ opinio dicitur ſpe. Ci.li.iij.offi. Oppinionē aſſerūt pplo eorum ſimiles fore quos ſibi delegerint: qñqȝ fama. idē ad ceſarem iuniorē erat opinio bona de lepido. qñqȝ Suſpicio exiſtimatio iudicium Plau.in am.prius tua opinione hic adero. Diſtinguunt phi opinionem a ſcīa.ꝙ opinio incerti ſit ſcientia certi.

Opinor.pen.p.puto ſuſpicor.opinionem habeo. Lact.li.iij. Id enim opinatur quiſqȝ quod neſcit. Illi autem qui de rebus naturalibus diſputant.opinantur ita eſſe vt diſputant. Neſciunt igitur veritatem: qm̄ ſcientia certi eſt opinatio incerti hinc inopinatum dicitur qđ preter opinionem accidit.

Opinabile: qđ opinione concipi poteſt.

Opinioſiſſimos appellat. Ci.in horten.phos. qm̄. ſ.opinantur tanq̄ȝ nihil comprehendi poſſit. Et de ſe quoqȝ loquens ait. Magnus q̄dē ſum opinator. Et hoc ⁊ ita Socratis. q̄ quid ſibi videretur: ⁊ quid ipſe ſentiret tegebat. affirmans nihil poſſe cuius eſt illud hoc ſcio quod neſcio.

Oppignero.ex ob ⁊ pignero. Pignero vō a pignus ſit Et ē oppignerare aliq̄d pignori dare. Mar. Oppignerauit ad claudij modo menſam vix octo nūmis annulos vnde cenaret. Ter. Num illam oppignerare filiam meam oportuit? Repignerare eſt ſoluto debito pignus recipere.

Opium ſuccus ex papauere habens per ſomnum vim ſi copioſius ſumatur mortiferam.

Oplomachus.pe.cor. q̄ſi cū armis militaribꝰ ⁊ ſcuto depugnās đr. Greci.n. οπλον dicūt ſcutū τα οπλα.arma μαχομαι pugno. Mar. Oplomachus nūc es fueras opthalmicus ante

Oppleo circūquaqȝ: ſiue maxime impleo. Plau. in ru. Sed ad prandium vxor me vocat: redeo domum. iam meas opplebit aures ſua vaniloquentia.

Opploro.cōtra ploro. Ci.li.iiij. ad heren. At ille q̄n mihi illum datis ac vos auribus meis opplorare non deſinitis.

Opon promontorium crete in occidentem vergens.

Oppono.is.cōtra pono ſeu ex aduerſo pono. Unde oppoſitio contrarietas.oppoſitum contrarium.

Opoponax: succꝰ panacis herbe que oēs morbos ſanare dicit

Oporophylacion.cuſtodia pomorum vel fructuum.

Oporotheca: locus vbi fructus autūnales habent. Nā opora fructus autūnales.⁊ theca repoſitoriū. Var.in oporthecama la manere putāt ſatis ↄmode.idē. Et iō oporthecas q̄ faciūt ad aquilonē vt feneſtras habeant.atqȝ vt perflentur curāt.

Opobalſamū: ſuccus balſami ab οφο ποσ ſuccus q̄ pfertur oībꝰ odoribus vni iudee terrarū cōceſſuȝ vt ait Ply. Arbor ipſa balſamū đr q̄ īciſa nitro lapide oſſeiſue cultellis ſuccuȝ mittit quē opobalſamū vocant eximie ſuauitatis xilobalſamū lignū balſami. Carpobalſamū fructum balſami dicunt.

Oportet q̄dam cōpoſitū eſſe putant ab opus ſiue opis ⁊ portet. Sigtqȝ expedit vel vtile aut neceſſe eſt. Impſonale verbuȝ vt opȝ legere libros.per paſſiuum opȝ legi libros. In pterito vt oportuit feciſſe hoc. Et factum hoc oportuit ſine verbo aliquo. Ci. Tñ id factū nō oportuit: Idem. Totam rē illi integram ſeruatam oportuit.non diſſimilis huic oratio ſit p volo. Idem. Liberis cōſultū volumus ēt ſi poſthūi futuri ſint.

Opportunus.p duplex.pp.ab ob.⁊ portus ſeu portunus cōpoſitū ē. Portunus aūt q̄ ⁊ palemon īter deos colebat. q̄ portubus pater dicebat. Dr̄ qȝ opportunus q̄ oībus accōmodatur veluti portus ab eo ꝙ nauigātibꝰ maxie vtiles optatiqȝ ſint portus. Vñ opportune aduerbiū. dicimꝰ autē opportune accidere quod p deſiderio noſtro accidit. a quo ēt opportunitas pro cōmoditate quemadmodū e diuerſo importunum eſſe.⁊ importunum fieri dicimus q̄ ſunt ſiuntue pter rōnē loci.ſiue tpis aut pſonarū. Vir. de auibus q̄ cū nocte tm̄ volare ſoleant die appent. Importuneqȝ volucres ſigna dabant: ppterea importunū hoīem dicimus procacem atqȝ moleſtum inquietum ⁊ quaſi portucarentem. Vide loco ſuo.

Ops.opis gñe fe.dea eſt filia celi ex veſta ⁊ ſoror ac cōiunx ſa-

turni q̄ ꝛ rhea greco vocabulo. hāc putāt terrā eē ἀπὸ τοῦ peco fluo. ꝙ terra affluēs ſit oīuꝫ rerū. Eadē Cybelle appellat᷑. vl'a mōte atqꝫ oppido phꝛygię Cybelo vbi ſacra ei⁹ pꝛio inſtituta ſūt vel ἀπὸ τοῦ κυβάλου. ꝛ ea dea ī cūctis caſibus eē ꝓhibet᷑. cuius ope hūane vitę alimēta q̄runt᷑. Uel ðꝛ ops ab ope ꝑ qð fructus frugeſqꝫ naſcunt᷑. Ab hac opes hoc eſt dictę: qꝛ diuitias oēs in agris eſſe veteres exiſtimabant: vel qꝛ oēs opes humano gñi terra tribuit. hęc mater deum ðꝛ: qꝛ oīa gignit vl' qꝛ ī ea fiat oē op⁹ vel qꝛ opus ē ea ad victū. Ops vo gñis oīs. ſigt opulentū. a quo inops ꝓ inopulēto. Antiq̄ſſimi tñ teſte capꝛo. hic ꝛ hęc ops ꝛ cops. ꝓ eo q̄ ē opulentus ꝛ copioſus. Pꝛęterea ops opem ferēs ðꝛ. Actius Quoꝝ genitoꝛ fert᷑ eē ops gētibus. Uñ inops ꝛ iopioſus q̄ſi ſine ope. Uñ animi inopē. ī opē cōſilij dicimus. hoc ē ſine ope animi. ſine ope ꝯſilij. Uir. Sęuit inops animi. Plau. Sępe ego multas tibi mādaui dubias egenas inopioſas cōſilij Obliqui ſingulares ſignt auxiliū. Oui. de reme. Carminis ꝛ medice phęhę reptoꝛ opis. Ci. li. iij. tuſ. Opis egēs dixit. i. auxilij idiga. Aliqñ ſigt poſſibilitatē. Uir. Nō opis ē nr̄ę. Jm plurimi diuitię dñr. Jdē auxilio tutos dimittā: opibuſq̄ iuuabo Sꝫ ꝛ opē veteres dixerunt ꝓ opulentia. Cic. lib. iij. tuſ. O pāmi dom⁹ ſeptū alti ſono cardine tēpluꝫ: vidi ego te adſtātē ope barbarica. i. opulētia ſiue opulētitate luxurioſa Qñqꝫ ēt auxiliū. Ci. ad. Q. fratrem. Nunc ita accidit: vt neqꝫ p̄toꝛes ſuis opibus neqꝫ ſtudio noſtro quicq̄ pꝛoficere poſſemus Qñqꝫ poſſibilitas ſeu potentia. Oui. li. iij. faſ. Sed timuit magnas pygmalionis opes.

Opis huius. opis nympha dianę comes. de qua. Uirgi. lib. xj. Uelocē interea ſupis ī ſedibus opim cōpellabat. vbi pꝛima producit᷑ cū inopis ab ops coꝛripiat᷑. Opis ēt nomen ciuitatis iuxta quam tygris pꝛofluit in mare rubꝛum.

Opigena. ab ope dicta eſt iuno quam matronę colebant. ꝙ eā ferre opem in paratu laboꝛantibus credebatur.

Opalia. dies feſtus opi deę dicat⁹. Et erāt poſt Saturnalia: vl' eodē die quo ſaturnalia. qm̄ opē ſaturni ꝯiugē eē crediderīt

Opimus. a. um pe. ꝓ. idē eſt ꝙ diues ꝛ pīguis: vt hoſtia opima ꝛ menſa opima. Uirg. Aut ſpolijs ego iam raptis laudaboꝛ opimis. Gel. foꝛmauit comparatiuum. Nam quas venabat᷑ feras membꝛa opimioꝛa ad ſpecum mihi ſuggerebat quaſi pinguioꝛa. Jnde opime abundanter.

Opima ꝓpꝛie ſpolia. i. ampla ꝛ magnifica q̄ dux duci detrahit. Dicta vt Uar. inq̄t ab ope. Uel Plu. ait ab ope cum ſit opus egregiū ac clariſſimū ducē belli parē ſibi ductoꝛem ſuperare

Opimo. as. pe. ꝓ. pinguefacio. Col. Hyeme tñ offę panis vino madefacte ſicut ēt palūbos celerius opimāt q̄ cęteri cibi.

Opiparus. a. um. pe. coꝛ. dicit᷑ magnoꝝ opū appatus. Plau. in pſa. Sat in athenę tibi viſe foꝛtunatę atqꝫ opipare. Uñ opiparum conuiuium dicimus Opipare abundanter.

Opulētus diues. ꝛ opibus abūdās: qꝛ rebus abundat terrę. q̄ſi diuitiaꝝ plen⁹. Plau. ī am. Opulēto homini hęc ſeruitus dura ē. Aug. ad arboꝛē trāſtulit. Attēdētes inq̄t arboꝛē pulcraꝫ amenā folijs virentem fructibus opulentā. hinc opulentia ꝛ opulentitas. Jdem quaſi quę eius opulentitateꝫ reuerearis.

Opulens: idem qð opulentus. Amb. lib. hexa. Fugienda ſunt tentamenta mundi ne paup̄ diſpet: ne opulēs inſoleſcat.

Opulēto. as. dicto ſeu abundantem facio fęcundoue. Col. li. ix. Quippe villatice paſtiōes ſicut pecuarię nō minimam colono ſtipem cōferūt. cum ꝛ auiū ſtercoꝛe macerrimis vineis ꝛ omni ſurculo atqꝫ aruo medantur ꝛ eiſdem familiarem focum menſamq̄ pꝛecioſis dapibus opulentent.

Opuliſco. is. diteſco. furi⁹ Quo magis ītatis pñt opuleſcē cāpis

Opp̄mo. is. pe. coꝛ. eneco ſiue ꝑturbo. habetqꝫ ī ſe maioꝛē viꝫ q̄ extingo. Ci. ī lel. Quāobꝛē p̄mū dāda ē opa neq̄ amicoꝝ exidia fiāt. Sin aliq̄d tale euenerit vt extinctę poti⁹ amicicię q̄ opp̄ſſe videant᷑ q̄ſi qð extinguit᷑ poſſit iflāmari. qð opp̄mit᷑ nō q̄at. Interdū oppꝛimerę ponit᷑ ꝓ continere ſeu claudere. Plau. ī aſi. Os opp̄me. Interdū ꝑ ꝯuincere ſeu ꝯpꝛehēdere. Jdē ibi Jazſaro ip̄m hoīeꝫ manifeſta oppꝛimas. Interdū ꝓ violare: vt opp̄ſſit virginē. interdū ꝓ grauare. Ci. qui hoī tot miſerijs calamitatibuſqꝫ opp̄ſſo ſubueniret. Interdū ꝓ p̄uenire occupare. Ci. Caſ. Puto iā te ſuppudere cū h̄ tertia iam ep̄la añ te opp̄ſſit q̄ tu ſchedā aut litterā. Interdū ꝑ ꝯſtringere. Uñ ꝯp̄ſſio ꝯſtrictio cui⁹ diminu. ē opp̄ſſiuncula. Plau. Molles moꝛſiūculę papillarum hoꝛridularū opp̄ſſiunculę.

Oppꝛobꝛiū. ex ob ꝛ ꝓbꝛuꝫ. ſignificat infamiam deduces quaſi obiectū ꝓbꝛū ꝙ ꝓueniat ad pꝛobꝛum. i. ꝑꝑ ſcelus commiſſuꝫ vt cum quis cuipiam maledicit.

Oppꝛobꝛo. as. oppꝛobꝛio do. obijcio. Gel. lib. j. Jdē Cato. M. Cęlio tribu. plebis vilitatē oppꝛobꝛās ñ loq̄ndi tātū verū ēt tacēdi. Fruſto inq̄t panis ꝯduci pōt vl' vt taceat vl' vti loq̄t᷑

Oppꝛobꝛamētū. Plau. in Mer. Litigare ego nolo vos Quam tuā aūt accuſari fidē multo ędepol ſi q̄d faciūdum eſt facere domui mauolo q̄ oppꝛobꝛamentū aut flagitiū muliebꝛe.

Oppugno. cōtra ſeu circa pugno nocēdi cā. Cice. pꝛo ſex dom⁹ eſt oppugnata ferro facibus exercitu clodiano.

Opſoniū. dicitur q̄cq̄d. vltra panem ꝛ vinum in cibo adijcitur.

Opſono. as. pe. ꝓ. Nā apð ὀψωνιον. ꝑ. ω. ſcribit᷑. Sil'r opſonoꝛ ꝙ epo. qð idē ſigt. ſ. emo ſeu pꝛęꝑo res neceſſarias ad opſonandū h̄ ē aliq̄d cū pane comedēdū: ſiue cōuiuādū. Plau. ī Caſ. Argēto parciolo opſonato ampliter. Jdē Cęnę opſonaui. i. opſoniū emi. Ter. ī an. Uix drachmis opſonat⁹ ē ðcē

Opſonito. as. frequentatiuuꝫ ſępe opſono. Neuius. Multi meum eo die obſonitauere.

Opſonatus. tuſ. ipſa opſonatio. Plau. in tru. Dedi equidem hodie q̄nq̄ argenti deferri minas p̄terea vnaꝫ in opſonatum.

Opſonatoꝛ qui emit opſonia ꝛ coquo ad coquendum tradit Seneca ad Lucil. Adijce opſonatoꝛes q̄bus dominici palati notitia ſubtilis eſt qui ſciunt cuius illum ſapoꝛ excitet.

Opſopeius. cōcinnatoꝛ opſonoꝛū. ὀψοποιός. i. coquus.

Opſopolis. pe. pꝛo. opſonioꝛum venditrix.

Opto. as. deſidero. Uñ optatiuus modus apud grammaticos Qñq̄ eligo. Ci. lib. j. offi. Quęq̄ maioꝛi ꝑti pulcherrima videantur ea maxime optāt. Uir. li. iij. Optauitqꝫ locuꝫ regno hic optio ꝓ optatio electio ðꝛ. Et optati dñr q̄ in honeſtum aliquē gradū ſūt electi. Interdū optare ē p̄cibus poſtulare. Uir. Et reoꝛ ꝛ ſi q̄d veri mēs augurat optoꝛ Interdū adiungere aſſcire. Uar. li. iiij. de vi. pa. Adoptatos quotquot aſſcitos exiſtimauit appellatos q̄ referētibus cēturionibus ī cohoꝛtes adopti ſubeāt vt ſꝑ plenę eēnt legiones. huius cōpoſita ſūt Adopto qð eſt valde deſidero. Plau. in Ciſ. Sociam te mihi adopto ad meā ſalutē. Uatinius. Ego aūt quē poti⁹ adoptē q̄ illū quo defendēte vincere dedici Et adoptare eſt filiū adoptiuū facere. Ter. ī adel. Ego hūc maioꝛem adoptaui mihi. Adoptio ſicut ſcribit Caius duobus modis fit aut pꝛincipis auctoꝛitate: aut magiſtratus impio. Pꝛincipis auctoꝛitate adoptamus eos q̄ ſui iuris ſūt: q̄ ſpēs adoptiōis ðꝛ arrogatio: qꝛ ꝛ is q̄ adoptat rogat᷑. i. interrogat᷑ an id fieri patiat᷑. Jmꝑio magiſtratus adoptamus eos q̄ ī ꝑtāte ꝑentis ſunt ſiue pꝛimū g̃dū liberoꝝ obtineāt q̄lis ē filius filia ſiue inferioꝛē: q̄lis ē nepos neptis ꝓnepos ꝓneptis. Coopto eligo. Ci. ī bꝛuto. A quo ī collegiū augnꝝ fuerāt cooptat⁹. Exopto valde deſidero vel valde p̄coꝛ. Sal. Nā gloꝛiā ꝛ honoꝛē. īperiūq̄ bonis ꝛ ignauis ſibi eq̄ exoptāt. Pꝛęopto añ opto. Te. ī ecy. Adeon ꝑuicaci es aīo vt puerū p̄optares perire.

Optato aduerbiū. q̄ſi cum deſiderio. Ter. ī an. optato aduenis.

Optabilis. Cice. Luceio. Quę ꝛ ſi nobis optabiles in experiendo non fuerunt in legendo tñ erunt iocunde.

Optimus ſuperlatiuum eſt a bonus. Unde optimitas vtilitas commodum. Plau. Maximas optimates gaudio effertiſſimas ſuis heris ille vna mecum pariet.

Optimates. pe. ꝓ. ſunt q̄ pꝛimū ī ciuitate locū tenēt. vel ꝙ opulentioꝛes ſunt ꝛ ī maioꝛi cenſu: vel ꝙ ī p̄mis opem ferre pñt opp̄ſſis. Ci. ꝓ Sex dicit optimates eos eē q̄ ita ī rep. ſe gerūt vt ſua cōſilia optimo cuiqꝫ ꝓbent᷑. populares vo q̄ ea faciebant q̄ multitudini iocūda eē volebant. Jdeꝫ ibi: optimates ſunt oēs qui neqꝫ nocentes: nec nā impꝛobi: nec furioſi: nec malis domeſticis ipediti. Pꝛiſ. li. v. Optimates ſunt qui defendūt ſenatoꝛes: populares qui defendunt populum.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Opticus.a.um.pe.coꝛ.idē qꝺ viſiuus ſiue pſpectiuus : vt virtꝰ optica.i.viſiua.Uñ ps geometricę diſciplię vna dicitur optice.i.pſpectiua que ad oculos ptinet q̄ cauſas reddit cur viſiones ſubinde fallant vt quę in aqua cōſpiciuntur maioꝛa ad oculos fiant.quę pꝛocul ab oculis ſunt minoꝛa.

Opus.opūtis ciuitas ī locris.Oui.de pon. Facta cęde puer patrocus opūta reliq̄t hīc opūtius.a.um.vt ſinus opūtiꝰ ī ęgęo

Opulus.pe.coꝛ.genus vineę vbi traduces pn̄t fieri vitiū vt mediolanenſes faciunt in arboꝛibus quas vocant opulos.

O ante Q

Oq̄niſco is.ex ob ⁊ q̄niſco q̄uis q̄niſco ñ legeriꝫ.Uñ ⁊ ꝯquiniſco.ſꝫ.b. abijcit̃ ſig̃t īclino.Pōpo.ī piſtoꝛe. Niſi cū aliq̄s ſubito obuiā occurrat mihi q̄ oq̄niſcat.Cōq̄niſco vō vt Priſ.inq̄t caput īclino.Sꝫ Plau. ī Ciſ.ꝑ īdignoꝛ poſuit. Faciēdū ē puerile officiū ꝯquiniſcam ad ciſtulā.feſtus vō conquinere deputare. vnde conquiniſco videtur eſſe foꝛmatum.

O ante R

Ora extremitas cuiuſqꝫ rei.Uir.Et mecū ingētis oꝛas euoluere belli.Hinc veſtimētoꝝ extrema oꝛę dñr.Et regionū ferarūqꝫ fines īſup ⁊ ipſe regiones vt Arma virūqꝫ cano troię q̄ pꝛimis ab oꝛis Italiam fato pfugus lauinaqꝫ venit littoꝛa Sciendū eſt ꝙ Ply.cū oꝛā dicit fere ſemp regionē littoꝛalem appellat apud quē veluti peculiaris eſt talis locutio. In oꝛa ſunt ciuitates: ⁊ oppida oꝛe pꝛoxima. Que vō remota ſūt ab oꝛa elegāter in mediterraneo eſſe dicuntur.hinc ſoluere oꝛā vſurpatū eſt ꝓ eo qꝺ ē enauigare ⁊ ab oꝛa h̓ ē littoꝛali regione ſoluere retinacula nauiū ⁊ diſcedere.Quīti. Permittamꝰ vela vētis ⁊ ſoluētibꝰ bñ p̄cemur Sūt q̄ dicāt oꝛā ēt ſignificare nauticū funē quo nauis ad terrā ligat̃.Allegātqꝫ Quintilianū dicētē. Permittamꝰ vela vētis. ⁊ oīa ſoluētibus bñ p̄cemur. Liui.li.xxviij. In ipſis quoqꝫ trepidatū nauibꝰ dūꝫ ne hoſtes cū ſuis irrūperēt trahūt ſcalas: oꝛaſqꝫ ⁊ anchoꝛas ne in mollientibus moꝛa eēt p̄cidūt. Ceterū vñ ēt vulgariter dicitur in loꝛa delacqua eruditi negant oꝛā inueniri pꝛo fune nautico apud idoneos auctoꝛes cum ne in Liuio quidem oꝛas ſed loꝛa vt ex vetuſto codice ſcriptum reperitur.

Orata genus piſcis a coloꝛe auri quaſi aurata ꝙ oꝛū pꝛo auruꝫ dicūt. Dicitur etiam aurata. Mar. Non oīs laudem preciumqꝫ aurata meretur. Fuit etiam cognomen Sergij romani viri. quod ab hoc piſce ſoꝛtitus eſt.

Oro.as.p̄coꝛ.Et h̓ qñ iūgit̃ cū deo vel cū hoīe.Ter. in an. Qꝺ ego te ꝑ hāc dx̄trā oꝛo ⁊ īgeniū tuū.ꝑ tuā fidē te obteſtoꝛ ne abſte hāc ſegreges.Qñ vō cū re.ſig̃t peto. Idē in eu. Unum vos oꝛo vt me ī vr̃m gregē recipiatis. Interdū oꝛare ē agere dicere.Et tūc ſolo actō cōtētū ē.Ter.in phoꝛ.Seruū hoīeꝫ cām oꝛare leges nō ſinūt. Uñ oꝛatoꝛes : cāruim actoꝛes dicti quos gręci ρεнτορας vocāt.q̄uis oꝛatoꝛ a rhetoꝛe ſeꝑetur ꝙ oꝛatoꝛ ſit q̄ in iudicijs vel cōcionibꝰ cās agit rethoꝛ q̄ rhetoꝛicen ꝓfitetur. Itē oꝛatoꝛes legati vocant̃. ꝙ pꝛīcipis aut reipu.mādata ꝑagāt. Uir.li.xj.Cētū oꝛatoꝛes p̄ma de gente latīa ire plꝫ. Itē q̄cūqꝫ aliq̄d rogat oꝛatoꝛ dici pōt Cōpoſita huiꝰ ſūt Adoꝛo.Exoꝛo.qꝺ ē oꝛādo īpetro. Uñ oꝛatoꝛ dr̄ dū oꝛat.Exoꝛatoꝛ cū īpetrauerit Ter. in ecy.Oꝛatoꝛ ad vos venio finite exoꝛatoꝛ fiem Exoꝛatus dr̄ a quo qui impetratū eſt.Deoꝛo ⁊ peroꝛo quę ſignificant oꝛationem concludo.

Oratio duobus modis accipit̃. Pꝛio vt cōſiderat̃ a grāmaticis q̄ ē vt Hiero.inq̄t oīs ſermo loquētiū cuius etymologiā ſic explicat.Oratio ē oꝛis rō Scꝺo vt ī ſacris ſcripturis accipit̃.in q̄bꝰ difficile oꝛation ē iuxta hūc ſenſuꝫ īuenias ſꝫ eā q̄ ad p̄ces ⁊ obſecratōes ptinet.Ut Exaudi deꝰ oꝛationē meā. intēde depꝛecationi meę.huius diminutiuū ē Oratiuncula

Oratoꝛ eſt vir bonus dicēdi ꝑitus q̄ in cauſis publicis ⁊ pꝛiuatis plena ⁊ ꝑfecta vtitur eloquētia Oꝛatoꝛius.a.um.qꝺ oꝛatoꝛis eſt vel quod ad oꝛatoꝛem ptinet: vt ars oꝛatoꝛia.Oꝛatoꝛie aduerbium.ſignificat moꝛe oꝛatoꝛio.

Oratoꝛia.ę.ſciētia q̄ q̄s oꝛatoꝛ effici pōt. Aug.li.ij.cō. In q̄ vrbę iā cęterā litteraturę atqꝫ oꝛatoꝛię p̄cipiēde gratia ꝑegrinari

Oraculū.ab oꝛe dictū ē: vt inq̄t Priſ.Ci.lib.top.Oracula ex eo ipſo appellata ſūt ꝙ ineſt his deoꝝ oꝛ̄o.Uñ ⁊ ꝑ rñſo accipitur Seneca.vnū illud optimū oꝛaculū eſt:pugnādū eē ꝓ patria.Uir.Scitatū oꝛacula phębi mittimꝰ.Qñqꝫ ponit̃ ꝓ templo ī quo rñſa dant̃. Item pꝛo dcō alicuius.Uñ dicimꝰ oꝛaculum Catonis ē. Qñqꝫ dr̄ vnū ex q̄nqꝫ q̄ videre videmur dum doꝛmimus. De quibus in dictione Somnus.

Orariū dici pōt qꝺ oꝛi ⁊ genis ⁊ capiti ſupponūt doꝛmituri Et ſic ab os oꝛis deducit̃. Hier.ad Nepo.Qꝺ ſudariū oꝛariūqꝫ nō habeas.Orariū ēt ſumit̃ ꝓ veſte q̄ ſacerdotes vtunt̃ ſtola vulgo dicta dū oꝛāt.i.p̄dicāt Ambꝛ.de obitu ſatyri.Eteni ligari fecit in oꝛario ⁊ oꝛarium inuoluit in collo. Unde.diſ. xxiij. ſcribitur. Ut omnis ſacerdos cum oꝛdinatur oꝛario vtroqꝫ humero ambiat.

Orea.ę.ab oꝛe fit ꝙ ſignificat frenū dictū ꝙ oꝛi inferatur. Naꝫ aurea eſt quę ad equoꝛum aures religatur.

Orificium dicitur quod in quacūqꝫ re patet.

Orbis circulus.cuius diminutiuū eſt oꝛbiculus.Aug.li. xiij. ci. dei. Neqꝫ ei cōtinuo ꝯcedēdū ē globos iſtos luminū ſiue oꝛbiculos luce coꝛꝑea ſup terras ſeu die ſeu nocte fulgentes. Hinc mūdus a rotunditate dr̄ oꝛbis terrarū. Alias oꝛbis ponitur pꝛo ſphęra vt nouē oꝛbes ſphęrarū. Auctoꝛ.Macro.

Orbiculatus.a.um.qꝺ in oꝛbem ⁊ circuitum factum eſt a figura oꝛbis in rotunditatem circumacti.vt poma oꝛbiculata.

Orbita.ę.pe.coꝛ.rota ſiue currus.Uirg.lib. iij.Ge.iuuat ire.iugis q̄ nulla p̄oꝝ caſtaliā molij diuertit̃ oꝛbita cliuo.Et oꝛbita veſtigiū decurrentis in vijs rotarū curſu. Ply.li.viij. Idem vbicūqꝫ ſint oꝛbitā ſi tranſiere moꝛiunt̃.ſ.mures. Hinc exoꝛbito.as.de quo alibi.idem oꝛbita rotūditas. Uirgili.in ętna Scire modū ⁊ quanto minoꝛ oꝛbita lune eſt.

Oꝛbio.is.iui.itū.circū eo. Nonius de pꝛiſcis dictionibus Oꝛbitum per oꝛbem ductum ſeu circulareꝫ. Uar. Ut ſydera cęli circa terrā atqꝫ axem voluuntur motu oꝛbito.

Orbus ꝓpꝛie dr̄ oculoꝛū luce pꝛiuatus. Iuue. Dudū vigilantibus oꝛbis. Per trāſlationē oꝛbi dñr q̄cūqꝫ aliq̄ re cara p̄uati ſūt.hic patres amiſſis liberis q̄ſi amiſſa oculoꝛuꝫ luce oꝛbi vocāt̃. Hīc oꝛbitas illa patrū.q̄litas poſt amiſſos liberos et vxoꝛis viduitas poſt amiſſuꝫ maritū.Quīt.nō hꝫ oꝛbitas veſtra lachꝛymas ſup ardentes rogos. Silr̄ oꝛbi dñr oꝛphani. Ter.Oꝛbe q̄ ꝓximi ſūt vxoꝛē ducāt.hic oꝛbitas oꝛphanitas Pla.ī cap.Quid h̓ ē ſcelus q̄ſi moꝛbitatē filios pꝛoduxerim

Orbo.as.idem eſt quod pꝛiuo. Lact.lib.iij. Et oꝛbant hominē ſuo pꝛopꝛio ac ſingulari bono. Hiero. ad aletam.Et marito ſimul oꝛbaberis ⁊ filijs.

Orca genus belue marinę balenis infeſtuꝫ. Hoꝛ.ī Ser. Nō alis q̄ꝫ q̄ bizātia putuit oꝛca. Ad huius ſiſitudinē genus qꝺdā vaſis dictū ē oꝛca. Perſius. Redderet anguſtę collo non ſallier oꝛcę: vbi ꝓbus interp̄ter amphoꝛe ſpēm.Oīno apꝺ veteres ⁊ vinariū ⁊ oleariū vas erat. Itē Salgamariū vt in quo fici quoqꝫ aſſeruabant̃. Ply.li.xv. At vbi copia ficoꝛū abūdat ī plent̃ oꝛcę in aſia cadi. Itē Salmētariū.hoc ē ſalſamētariū. Quidā ēt oꝛcā accipiūt ꝓ vaſculo luſoꝛio quo ꝯiecti tali agitatiqꝫ emittūt̃ ī tabulā aleatoꝛiā.Et a Martiale dr̄ Turricula ex imitatiōe gręce dictōis quā latini vſurpāt pyrgō. Ply. li. xxxv. ꝓ tapſa pigmentoꝛum muliebꝛium poſuit cum ait. Uſta caſu reperta incendo pyrę cęruſa in oꝛcis crementa.

Oracula diminutiuū ab oꝛca. Cato de re ruſ. Cyminum fęniculum ruthā mentā in oꝛaculatā cōdito.hinc quidam vrceū ⁊ per diminutionem vrceolum deducunt.

Orchades.p.c.īſulę oceani ſeptētrional̓ vltra bꝛitaniā ⁊ hiberniā nūero.xxx.ſm Pōpo.parū īter ſe diſtātes. Eſt ⁊ h̓ noīe oliuę gn̄s.vñ Uirg.Orchades ⁊ radij ⁊ amara pauſia bacca.

Orchites.pen.coꝛ.genus oliuarum quę a teſticulis nomen ſumpſerunt: vt inquit Ser.li.ij. Ge. Nā ορχεις teſtes dicuntur Unde etiam vocantur teſticulares oliuę.

Orchis.herba quę ⁊ cynoſoꝛchis quaſi caninus teſtis.

Orcus.fluuius infernalis ab vrgēdo dictus ꝙ ī moꝛtē vrgeat: vt inq̄t Feſ.qꝛ antiq̄.c.ꝓ.g.ponebāt. Quidā ab ορκος qꝺ ē iuramentum deducunt.ꝙ per illum ideſt ſtygem paludeꝫ a